

Hristos Domnul - Lumina Cea Adevărată – IULIE 2013

<http://biserica-soborul maicii domnului crestin ortodox.ro>

Revistă Ortodoxă Editată de Parohia „Soborul Maicii Domnului si Sfantul Nicodim de la Tismana”

STR. VASILE GOLDIS NR..1

Cuprins:

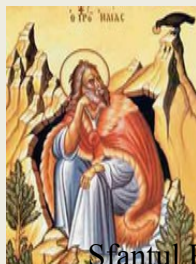
Din comorile ortodoxiei: Sfantul Proroc Ilie Tesviteanul

TRADIȚII ȘI OBICEIURI DE SFÂNTUL ILIE

Cuvinte duhovnicești (istorioare, parabole pentru toate vârstele): Boala si tamaduirea ei in viziunea Sfantului Ioan Gura de Aur

Din farmacia naturii

Rozmarinul, tămăduitor în combaterea proceselor de îmbătrânire

DIN COMORILE ORTODOXIEI Sfantul Proroc Ilie Tesviteanul

Sfantul Proroc Ilie Tesviteanul este sarbatorit in fiecare an, pe 20 iulie. Sfantul Ilie era fiul unui preot al Legii vechi, care locuia in cetatea Tesve, din Galaad (Israel), situata dincolo de Iordan. De aici avem si numele prorocului - Ilie Tesviteanul.

Potrivit traditiei, Sovac, tatal lui Ilie, a vazut oameni imbracati in vesminte albe care il inveliau pe Ilie in haine de foc si ii dadeau sa manance o flacara. Preotii templului din Ierusalim au interpretat vedenia astfel: Ilie a fost ales de Dumnezeu pentru slujirea profetica.

Sfantul Ilie a trait cu peste opt sute de ani inainte de intruparea Mantuitorului, pe vremea regelui Ahab. Si-a desfasurat activitatea in regatul Israel din Samaria.

Regele Ahab, la indemnul sotiei sale, introduce in regatul israelitean cultul zeului Baal. La porunca lui Dumnezeu, Sfantul Ilie ajunge la curtea regelui Ahab si ii vesteste acestuia ca Dumnezeu va pedepsi poporul prin seceta. Cerurile vor fi inchise timp de trei ani si jumătate.

Sfantul Ilie se ascunde de furia lui Ahab la paraul Cherit, unde va fi hranit de un corb, apoi la vaduva din Sarepta Sidonului. In casa acestei vaduve, prorocul Ilie va face minuni: il va invia pe fiul acesteia si ii va inmultii faina si uleiul.

Spre sfarsitul anilor de seceta, pentru cunoasterea adevaratului Dumnezeu, Sfantul Ilie ii propune imparatului sa ridice un jertfelnic pe Muntele Carmel si sa se roage mai intai prorocii lui Baal, apoi el lui Dumnezeu. Acesta a fost momentul in care Ilie a inlaturat cultul zeului Baal. El a reusit sa coboare foc din cer peste jertfa sa, ceea ce 450 de preoti ai lui Baal nu au reusit sa faca.

Sfantul Ilie, Inaintemergator al Mantuitorului

Din cartea a IV Regi, capitolul doi, aflam ca prorocul Ilie dupa ce a lasat ca urmas pe Elisei, a fost luat de un car de foc si inaltat la cer, fara a trece prin moarte. O parte din comentarii acestui text, sustin ca Ilie a fost luat cu trupul la cer ca raspuns la modul in care el a vietuit. Alti comentatori afirma ca scopul pentru care Ilie a fost ridicat cu trupul la cer, este acela ca el va reveni la sfarsitul lumii, ca un al doilea Inaintemergator al Mantuitorului, pentru a vesti a doua venire a lui Hristos spre a judeca neamul omenesc.

Hristos Domnul - Lumina Cea Adevărată – IULIE 2013

<http://biserica-soborul maicii domnului crestin ortodox.ro>

Revistă Ortodoxă Editată de Parohia „Soborul Maicii Domnului si Sfântul Nicodim de la Tismana”

STR. VASILE GOLDIS NR.1

Unde s-a înălțat Ilie?

Dacă ținem seama că raiul a fost închis după caderea oamenilor în păcat, nu putem să evităm întrebarea: unde a fost înălțat Sfântul Ilie? Sfântul Ioan Gura de Aur susține că Ilie a fost îmbrăcat de Dumnezeu în haina îngerească. Iar Sfântul Maxim Marturisitorul afirmă: „Dumnezeu a arătat din vechime marile minunilor și semnelor și s-a folosit de modul înnoirii, mutând spre alt chip de viață decât cel în trupul supus stricăciunii pe fericitul Ilie și Enoh, nu prin prefacerea firii, ci prin schimbarea conducerii și îndrumării ei“. Aceste afirmații ne-ar face să vorbim de prezența sa în lumea îngerilor.

Sfântul Ilie alături de Moise pe Tabor

Cinstea deosebită de care s-a bucurat Sfântul Ilie înaintea lui Dumnezeu, se vede în prezența sa pe muntele Taborului alături de Moise, atunci când Mantuitorul s-a schimbat la Fata înaintea ucenicilor Lui. Moise și Ilie au fost de față lângă Domnul în slava, primul ca primitorul și datatorul Legii, al doilea ca cel mai neînfricat luptător împotriva dusmanilor lui Dumnezeu.

Este de reținut că în timpul vieții sale, Ilie nu s-a învrednicit de o vedere "față față". Potrivit relatărilor din cartea III Regi, cap. 19, se spune că atunci când i s-a arătat Dumnezeu, Sfântul Ilie și-a acoperit fața cu manta, pentru că nu putea privi slava lui Dumnezeu. Dar această vedere devine posibilă după înălțarea sa la cer, când pe Muntele Taborului, Ilie a văzut slava lui Dumnezeu atunci când Hristos s-a schimbat la față.

Sfântul Proroc Ilie, precursor al ascetismului creștin

Prin retragerea sa în singurătate, Sfântul Ilie devine arhetipul monahilor creștini. Sfântul Macarie Egipteanul, definea la începutul "Epistolei" sale, tipul celui desăvârșit: "Vreau să știi, iubite frate, că cel afierosit lui Dumnezeu trebuie să fie un bărbat deplin; că nu numai el trebuie să fie în Dumnezeu, ci și Dumnezeu trebuie să fie în el, după cum Domnul însuși spune: Întru cel care rămâne întru Mine și Eu voi rămâne întru El (Ioan 15, 5)". Un astfel de model a fost Sfântul Ilie, remarcându-se prin lipsa de patimi, prin refuzarea savarsirii raului și a participării la idolatrie, într-un cuvânt un "om launtric curat de care vorbea Legea veche".

TRADIȚII ȘI OBICEIURI DE SFÂNTUL ILIE

Biserica lui Hristos cea dreptmăritoare îl prăznuiește în ziua de 20 iulie pe Slăvitul Prooroc Ilie Tesviteanul, cel care i-a muștrățat pe împărații care s-au îndepărtat de credință.

Totodată, Sfântul Ilie cel care i-a pedepsit pe proorocii mincinoși, a fost un mare făcător de minuni în timpul vieții și după ce s-a urcat la cer într-un car de foc. Marele prooroc Ilie a primit de la Dumnezeu puterea de a „deschide și a închide cerurile"

Istoricul sărbătorii

Dintre proorocii Vechiului Testament, Sfântul Ilie Tesviteanul este „văzătorul" de Dumnezeu, așa cum spune Sfânta Scriptură în Cartea a treia și în Cartea a patra a Regilor. Patria Sfântului Ilie a fost țara Galaadului, care se învecina cu cetatea Tezvi, ținut care i-a influențat și numele de Tesviteanul.

Hristos Domnul - Lumina Cea Adevărată – IULIE 2013

<http://biserica-soborul maicii domnului crestin ortodox.ro>

Revistă Ortodoxă Editată de Parohia „Soborul Maicii Domnului si Sfântul Nicodim de la Tismana”

STR. VASILE GOLDIS NR..1

O

viziune despre Sfântul Ilie

De la naștere, cu aproape 900 de ani înainte de întruparea lui Hristos, tatăl său, Sovac, un preot al Legii Vechi, a avut o vedenie: mai mulți bărbați îmbrăcați în haine albe „vorbeau cu pruncul, învelindu-l cu foc și băgându-i foc în gură să mănânce”.

Emoționat de vedenia aceasta neobișnuită, preotul Sovac s-a dus la Ierusalim și le-a povestit preoților despre ciudata vedenie; unul dintre preoții care i-a ascultat povestea, un înainte văzător, l-a liniștit:

„Nu te teme, omule, că vedenia pe care ai văzut-o pentru pruncul tău este spre slava lui Dumnezeu, căci acest prunc va fi locaș al luminii darului lui Dumnezeu și cuvântul lui va fi ca focul de puternic și lucrător. Râvna lui către Dumnezeu va fi fierbinte și el va judeca pe Israel cu sabia și cu focul”. Și profeția făcută s-a împlinit: când pruncul a crescut și a ajuns la vârsta desăvârșită, a primit harul prorocirilor, devenind un mare propovăduitor al dreptei credințe.

În acea vreme, în Regatul de Nord al lui Israel domnea regele Ahab. După căsătoria acestuia cu prințesa păgână Izabela din Sidon, Ahab a introdus în regat cultul zeului Baal, un fals Dumnezeu și nu s-a mai închinat la Templul din Ierusalim.

Impresionat de îndepărtarea de la credință a poporului lui Israel, Sfântul Ilie i-a cerut regelui să renunțe la idolatrie și să nu-i mai prigonească pe creștini. În caz contrar, cu toții, atât Ahab, cât și poporul lui Israel, cel orbit și înșelat de rege, vor fi aspru pedepsiți de Dumnezeu: "Viu este Domnul Dumnezeul lui Israel înaintea Căruia slujesc eu; în acești ani nu va fi nici rouă, nici ploaie, decât numai când voi zice eu! (III Regi 17, 1). După această avertizare, a urmat o mare secetă timp de trei ani și jumătate. În acest interval, pământul n-a rodit, iar foamea s-a răspândit în tot ținutul. Din această cauză sufereau și oamenii, și animalele.

Efectele secetei

În timpul secetei, Dumnezeu i-a cerut lui Ilie: "Du-te de aici, îndepărtează-te către răsărit și te ascunde la pârâul Cherit, care este în fața Iordanului. Apă vei bea din acel pârâu, iar mâncare am poruncit corbilor să-ți aducă acolo (III Regi 17, 3-4).

Din două motive l-a îndemnat Dumnezeu pe prooroc să plece pe malul râului: pe de o parte, Ilie ar fost cruțat de răzbunarea Izabelei, dar și de foame și de sete.

După ce a secat râul din care Ilie bea apă, iar corbii nu-i mai aduceau mâncare, Dumnezeu l-a trimis pe Ilie la Sarepta Sidonului, la o femeie văduvă și săracă, pentru a vedea cât de cumplite sunt efectele secetei, nu numai asupra bogaților, cât și pentru săraci. În casa văduvei, care l-a găzduit, Sfântul Ilie a făcut mai multe minuni: l-a înviat pe fiul acesteia și i-a înmulțit uleiul și pâinea.

Minunile Sfântului Ilie au continuat în vremea secetei, vreme de trei ani și jumătate. Pentru a dovedi puterea adevăratului Dumnezeu, Proorocul i-a propus lui Ahab o confruntare cu idolul: preoții lui Baal să ridice un jertfelnic (un altar pe care era jertfit un vițel), iar lemnul jertfelnicului trebuia să fie aprins cu ajutorul focului coborât din cer.

Hristos Domnul - Lumina Cea Adevărată – IULIE 2013

<http://biserica-soborul maicii domnului crestin ortodox.ro>

Revistă Ortodoxă Editată de Parohia „Soborul Maicii Domnului si Sfantul Nicodim de la Tismana”

STR. VASILE GOLDIS NR..1

La

rândul lui, Sfântul Ilie trebuia să procedeze la fel. Scriptura spune că la demonstrația care s-a desfășurat pe muntele Carmel a participat tot poporul lui Israel. În zadar s-au rugat cei 450 de preoți ai idolului Baal, așteptând minunea. Semnul mult așteptat nu a venit.

Sfântul Ilie a înlăturat cultul lui Baal

La rândul lui, Ilie a pregătit jertfa și s-a rugat ca poporul să știe cine este adevăratul Dumnezeu. După rugăciunea Sfântului Ilie, brusc a coborât foc din cer, iar ploile binecuvântate s-au revărsat peste tot ținutul. Prin confruntarea cu proorocii mincinoși ai lui Baal, Sfântul Ilie a dovedit regelui și poporului evreu că Dumnezeu Său este Dumnezeu cel adevărat.

Acesta a fost momentul când Sfântul Ilie a înlăturat cultul zeului Baal. Pentru credința lui, Sf. Ilie a fost ridicat la cer cu trupul, într-un car tras de cai, fără să treacă la cele veșnice prin poarta morții, iar ucenicul lui, Elisei, a fost martor al minunii.

„Sfântul Prooroc Ilie Tesviteanul este unul dintre cei mai mari prooroci ai Vechiului Testament, dar despre el se face referire și în Noul Testament, lucru ce recunoaște viața și proorociile pe care Sfântul Ilie le-a făcut. În România, multe persoane s-au învrednicit să poarte numele Proorocului. Părinții și nașii aleg acest nume de botez pentru copiii lor, un nume reprezentativ pentru creștinism.

Sfântul Ilie este invocat adesea în timpul verii, pentru a mijloci aducerea ploilor, pentru a alunga seceta. Sfântul Ilie reprezintă un model pentru toți cei care-i cunosc viața și învățătura”, precizează părintele Valentin Fotescu, Doctor în Teologie, preot la Biserica Sfânta Vineri Nouă din București.

Tradiții pentru spor și sănătate

Binecuvântarea roadelor

În multe zone din țară, de Sfântul Ilie se mai păstrează tradiția recoltării mierii de albine, cunoscută sub numele de „retezatul stupilor”. Datina este împlinită de bărbați credincioși, îmbrăcați în haine de sărbătoare. La masa festivă sunt invitați prieteni și rude să deguste mierea și să cinstească un păhărel de țuică îndulcită cu miere nouă. Se spune că ritualul atrage prosperitate în casele apicultorilor și le apără stupii de hoții pasionați să fure mierea de mană.

Sfântul Ilie este și ocrotitorul recoltelor; de aceea, în această zi ogoarele se stropesc cu agheasmă pentru ca ele să aducă rod bogat în anul următor. În dimineața praznicului, se culeg cele mai bune plante de leac, care se usucă în locuri ferite de umezeală și se păstrează în farmacia casei. Tot acum se culege și se sfințește la biserică și busuiocul. Este bine să facem provizii de busuioc, o plantă cu efecte miraculoase pentru sănătate și pentru viața spirituală.

În multe zone din Moldova, în această zi, gospodarii mănâncă grâu nou fiert, îndulcit cu miere, pentru a avea spor în munca lor. Chiar dacă grâul nu s-a treierat în localitatea respectivă, gospodinele nu renunță la tradiție: ele se îmbracă în haine de sărbătoare și merg în câmp să secere câțiva snopi. Apoi, femeile scutură snopii, adună boabele, le pisează și fierb grâul pe care-l îndulcesc cu miere.

În mediul urban și rural, în ziua praznicului, gospodarii consumă fructe proaspete, cu excepția merelor văratice. Tradiția spune că, oricine respectă acest obicei, va fi sănătos tot anul. În schimb, tot prin tradiție, gospodarii nu trebuie să mănânce în această zi mere de vară nesfințite, pentru a fi apărați de trăsnete. O altă datină spune că persoana care nu ține seama de această tradiție, pe lumea cealaltă va avea parte numai de mere.

Hristos Domnul - Lumina Cea Adevărată – IULIE 2013

<http://biserica-soborul maicii domnului crestin ortodox.ro>

Revistă Ortodoxă Editată de Parohia „Soborul Maicii Domnului si Sfantul Nicodim de la Tismana”

STR. VASILE GOLDIS NR..1

În

unele sate, există și obiceiul ca femeile să ducă la biserică numai mere vâratice pentru a fi binecuvântate. În acest caz, tradiția transmisă din generație în generație spune că, pentru aceste femei, după moarte, merele sfințite se vor transforma în mere de aur.

Tradiția spune că, până în ziua praznicului, pentru a nu-l supăra pe Prooroc, nu se mănâncă mere, fructele preferate ale Sfântului Ilie. Abia după ce se sfințesc la biserică, credincioșii împart mere copiilor, prietenilor, rudelor și săracilor. Respectând această tradiție, merele dulci se păstrează mai bine și devin mai gustoase.

Ritual pentru protecția recoltelor

Sfântul Ilie este și ocrotitorul recoltelor; de aceea, în această zi ogoarele se stropesc cu agheasmă pentru ca ele să aducă rod bogat în anul următor. În dimineața praznicului, se culeg cele mai bune plante de leac, care se usucă în locuri ferite de umezeală și se păstrează în farmacia casei. Tot acum se culege și se sfințește la biserică și busuiocul. Este bine să facem provizii de busuioc, o plantă cu efecte miraculoase pentru sănătate și pentru viața spirituală. Dacă tună și fulgeră în această zi, alunele și fructele din livezi vor avea viermi.

Ritual pentru soartă

În multe zone rurale, în mod discret, în ajunul sărbătorii, fetele nemăritate merg în lanurile de cânepă. Îmbrăcate în cămăși albe, ele se scaldă în roua așternută pe cânepă. Fata care visează un lan de cânepă verde se va căsători cu un băiat tânăr. În schimb, fata care visează un lan de cânepă uscată se va căsători cu un bărbat mai în vârstă.

Fenomenele meteorologice și Sfântul Ilie

De obicei, în ziua praznicului nu plouă. Dumnezeu nu-i spune Sfântului Ilie când este ziua lui, pentru ca acesta să nu trimită pe pământ furtună și trăznete prin care să-i pedepsescă pe oameni pentru păcatele lor. Dacă Sfântul insistă să afle când este ziua lui, atunci Dumnezeu îi spune că aceasta a trecut de mult.

Tradiția populară spune că, dacă plouă și este furtună în ziua de Sfântul Ilie, nu trebuie să deschidem ferestrele sau ușile. În acest fel, dacă suntem prudenți, dracii fugăriți de furia Sfântului nu au pe unde să pătrundă într-o locuință care are ușile și ferestrele închise.

Dacă în ajunul praznicului sau după ziua praznicului ploile sunt însoțite de trăznete și de fulgere, credincioșii surprinși pe drum de vremea rea trebuie să-și facă semnul crucii cât mai des, până ajung la un adăpost. Tradiția spune că, atunci când Dumnezeu i-a dat biciul Sfântului Ilie, cu care să-i pedepsească pe draci, i-a spus să-i ocrotească de orice rău pe toți oamenii care-și fac semnul crucii, iar dracii să nu aibă putere asupra lor.

În tradiția populară, la data de 20 iulie este celebrat Sant Ilie, o divinitate Solară și meteorologică, care aduce ploaie, provocă trăznete, tunete și incendii. Ca divinitate populară a Soarelui și a focului, care leagă și dezleagă ploile, ziua zeului solar (Sant-Ilie) era considerată ca fiind mijlocul sezonului pastoral.

Boala si tamaduirea ei in viziunea Sfantului Ioan Gura de Aur

Revenind la Taina Sfântului Maslu, unele dintre manualele de dogmatică de la noi din țară ne fac cunoscut că Sfântul Ioan Gură de Aur vorbește despre existența acestei Tainei, astfel enumerăm pe părintele Mihail Pomazanski care fără a aduce nici un citat, în manualul său de dogmatică afirmă ca Sfântul Ioan Gură de Aur a vorbit despre Taina Sfântului Maslu, la fel amintesc și părintele profesor dr. Isidor Todoran împreună cu părintele arhidiacon dr. Ioan Zăgrean, în manualul de dogmatică pentru seminariile teologice, însă și ei fără a cita ceva. Doar în manualul de

Hristos Domnul - Lumina Cea Adevărată – IULIE 2013

<http://biserica-soborul maicii domnului crestin ortodox.ro>

Revistă Ortodoxă Editată de Parohia „Soborul Maicii Domnului si Sfantul Nicodim de la Tismana”

STR. VASILE GOLDIS NR..1

dogmatică întocmit de profesorul N. Chițescu, împreună cu părintele profesor Isidor Todoran și părintele profesor I. Petruță, pentru Facultățile de Teologie se amintește de comparația Sfântului Ioan din Tratatul despre preoție, cu privire la preoții Legii Vechi și ai Legii celei Noi.

Pornind de la cuvintele Sfântului Ioan Gură de Aur din Tratatul despre preoție: „Preoții însă ne sunt pricinuitoarii nașterii noastre din Dumnezeu, ai acelei fericite nașteri din nou, ai libertății celei adevărate și ai înfierii după har. Preoții iudeilor aveau numai puterea să vindece trupul de lepră (Levitic 14, 2–32); dar, mai bine spus, nici nu aveau puterea să vindece, ci numai să vadă dacă cineva a fost sau nu vindecat de lepră (Levitic 14, 2–3). Și știi doar cât de dorită era slujba preoților Vechiului Testament! Preoții Noului Testament însă au luat puterea să vindece, nu lepra trupului, ci necurăția sufletului; n-au luat numai puterea de a vedea dacă cineva a fost sau nu vindecat, ci puterea deplină de a vindeca. [...] Dumnezeu a dat preoților o putere mai mare decât părinților noștri trupești, nu numai când ne pedepsesc ci și când ne fac bine. Deosebirea între unii și alții este tot atât de mare pe cât de mare este deosebirea între viața de acum și viața viitoare. Părinții noștri ne nasc pentru viața de acum; preoții, pentru viața viitoare; unii nu ne pot apăra nici de moartea aceasta trupească și nici nu pot îndepărta bolile ce vin peste noi; ceilalți, de multe ori, au mântuit chiar suflete bolnave și pe cale de a pieri, pentru că le-au făcut unora mai ușoară pedeapsa, iar pe altele chiar de la început nu le-au lăsat să cadă în păcate, nu numai cu ajutorul învățăturilor și al sfaturilor, ci și cu ajutorul rugăciunilor. Preoții au puterea să ne ierte păcatele nu numai când ne nasc din nou prin Sfântul Botez, ci și după ce ne-au botezat. «Este cineva bolnav dintre voi, spune Scriptura, să cheme preoții Bisericii și să se roage pentru el, ungându-l cu untdelemn întru numele Domnului; și rugăciunea credinței va mântui pe cel bolnav și-l va ridica pe el Domnul și de va fi făcut păcate i se vor ierta lui»“ (Iacov 5, 14–15)[9]. Unii autori de teologie, printre care profesorul N. Grosu, conform cu ideea lui Hr. Andrușos, spune: „mergând pe linia Sfintei Tradiții, ne referim și la Sfântul Ioan Hrisostom, care în vestitul său Tratat despre preoție, (VIII, 6) spune că părinții trupești nu pot să împiedice venirea morții asupra fiilor, însă părinții sufletești, lucrând după modul arătat în Epistola Sfântului Iacob, au scăpat pe mulți din suferință”[10]. Apoi, Părintele I. Pricop, tot pe baza afirmațiilor lui Hr. Andrușos, precizează: „Sfântul Ioan Gură de Aur în lucrarea Despre preoție, cap. VIII, versetul 6, spune: «Părinților trupești care nu pot să împiedice venirea nici a morții corporale și nici a bolii, li se pun în față părinți spirituali, care de multe ori au scăpat de suferință viața aceasta pe care erau să o piardă, lucrând după modelul arătat de Sfântul Apostol Iacob»“[11].

Analizând textul de mai sus putem spune că este un argument solid care să ateste existența Tainei vindecării și săvârșirii ei de preoții Bisericii în timpul Sfântului Ioan Gură de Aur, însă pentru a înțelege cum percepea Sfântul Ioan această Taină este important de reținut cum vedea el suferința. Pentru el suferința era văzută ca o mare comoară cu profunde ecouri în viața celui suferind, mai ales prin modul de a suporta suferința[12], cu mulțumire și cu gândul la viața veșnică dăruită de Dumnezeu, deoarece suferința cauzată de bolile trupului se datorează în primul rând și în mare parte păcatelor: „Păcatele sunt rădăcina tuturor relelor. Din cauza păcatelor îndurăm supărări, tulburări, ispite și boli”[13].

Astfel, dacă păcatele sunt cauza bolilor, pentru a scăpa de boli trebuie să scăpăm mai întâi de păcate. Nu putem scăpa de păcate decât prin Taina Pocăinței, iar după Sfântul Părinte: „pocăința posedă o mare putere, ea poate să elibereze pe cel botezat care a păcătuit mult, de greutățile greșelilor sale și să restabilească în siguranță (liniște), pe cel care era în pericol, chiar dacă el coborâse până în adâncul răutății, iar pe cel care se căiește, ea îl încurajează: «De fiecare dată când tu cazi înaintea adunării, ridică-te. Astfel, de fiecare dată când tu păcătuiești, pocăiește-te de păcatul tău; nu deznădăjdui de tine însuși, chiar dacă tu păcătuiești a doua oară, pocăiește-te a doua oară». «Chiar dacă tu ești la o bătrânețe înaintată și păcătuiești, intră (în Biserică), pocăiește-te, tămăduirea este acolo dând iertarea păcatelor»“[14]. Sfântul Ioan a înțeles că Mântuitorul mai înainte să ofere vindecarea trupezască a oferit vindecarea sufletească, iertarea păcatelor, de aceea și el vorbea mai întâi despre căința sinceră din partea celui bolnav.

Hristos Domnul - Lumina Cea Adevărată – IULIE 2013

<http://biserica-soborul maicii domnului crestin ortodox.ro>

Revistă Ortodoxă Editată de Parohia „Soborul Maicii Domnului si Sfantul Nicodim de la Tismana”

STR. VASILE GOLDIS NR..1

Am

văzut după spusele Sfântului Ioan că un prim pas spre vindecare este dat de părerea de rău pentru păcatele săvârșite, dar pentru a aduce rod această căință trebuie însoțită de rugăciune pentru că: „rugăciunea este armă puternică, comoară nesfârșită, bogăție care nu se cheltuiește niciodată, port fără valuri, temelie a liniștii; rugăciunea este rădăcină și izvor și mamă a nenumărate bunuri și este mai tare decât puterea unui rege. Când cel care poartă diadema regală este bolnav de friguri și zace în pat și are fierbințeli, îl asistă de multe ori, desigur, medici, ostași, slujitori și generali: și nici priceperea medicilor, nici prezența prietenilor, nici slujirea robilor, nici abundența medicamentelor, nici măreția curții sale, nici prisosul bogățiilor și nici nimic altceva din cele omenești nu poate să potolească boala care se întetește. Dar dacă va veni cineva care are încredere în Dumnezeu și doar îi va atinge trupul și va face pentru el o rugăciune curată, va alunga toată boala. Și ceea ce n-au putut să facă bogăția și mulțimea slujitorilor, nici experiența și mulțimea medicilor și nici fastul împărătesc, de multe ori a putut să facă rugăciunea unui om sărac și lipsit de orice bogăție. Însă vorbesc nu de rugăciunea monotonă și plină de indiferență, ci de rugăciunea făcută cu concentrare sufletească, cu suflet încercat de durere și cu mintea foarte încordată. Căci acesta este rugăciunea care se înalță la cer”[15]. Este de observat în textul de mai sus că pe lângă proprietățile rugăciunii pe care le prezintă Sfântul Ioan, acesta vorbește și despre faptul că cel aflat în boală grea chiar dacă este asistat de medici și de cunoscuți aceștia nu pot să-i aducă alinarea, însă dacă vine cineva cu încredere în Dumnezeu și-i va atinge trupul rugându-se cu putere îi va alunga boala. Această atingere de care vorbește Sfântul Ioan nu poate să fie altă atingere decât cea cu untdelemn sfințit știindu-se că din Perioada Apostolică cei bolnavi erau unși cu untdelemn spre tămăduire așa cum afirmă Sfântul Apostol Iacov[16], apoi în primele trei secole Biserica a continuat ungerea cu untdelemn, iar în timpul nostru în rânduiala Tainei Sfântului Maslu s-a păstrat ungerea cu untdelemn, astfel era cu neputință ca în timpul Sfântului Ioan să existe doar o simplă atingere.

Însă Sfântul nu se oprește doar la aceste cuvinte cu privire la rugăciune, ci precizează mai departe, fără a tăgădui importanța medicilor: „doctorii, chiar dacă vindecă de boli, totuși nu pot să-l facă dintr-o dată sănătos pe bolnav; au nevoie de timp îndelungat, de timp de refacere, ca să scoată și să alunge din trup încetul cu încetul rămășițele bolii. Hristos însă n-a vindecat așa, ci într-o clipită de vreme a izbăvit de boală, și a readus sănătatea”[17]. Astfel încearcă să-i facă pe păstorii săi ca mai întâi să se încreadă în Hristos, iar apoi după ce sunt întăriți cu Hristos să caute puterea medicilor.

Sfântul Ioan a înțeles că locul în care sunt împlinite rugăciunile nu poate să fie decât Sfânta Biserica, pentru că „bisericele se aseamănă, după Sfântul Ioan, cu limane, în larg în care Dumnezeu a rânduit cetățile. Ele sunt limane duhovnicești în care găsim pacea sufletească negrăită”[18], deci implicit și împlinirea rugăciunilor în unitate și dragoste, „când te rogi singur lui Dumnezeu nu vei fi ascultat așa cum ești ascultat când te rogi cu frații tăi. Căci (la biserică) este ceva mai mult: înțelegerea, armonia, legătura dragostei și rugăciunile preoților”[19].

Pomind de la puterea dată preoților, urmând pocăința ca început al vindecării și continuând cu rugăciunea stăruitoare făcută în comuniune de membrii Bisericii, Sfântul Ioan a reușit să exprime legătura sobornicească dintre membrii Bisericii care „se susțin unii pe alții, având în frunte pe preoții și ierarhii Bisericii, toți împreună înaintând spre lumina împărăției veșnice, având încă de pe pământ o oarecare arvună între ei”[20]. De aceea, revenind la citatul despre rugăciune nu putem spune decât că acel om simplu și sărac care poate să facă o rugăciune puternică nu este altul decât preotul, deoarece: „preotul este ambasadorul către Dumnezeu, nu numai al întregii cetăți, ci al întregii lumi. El se roagă lui Dumnezeu pentru greșelile tuturor, vii și morți”[21]. Se cunoaște din Tratatul despre preoție că Sfântul Ioan Gură de Aur a dorit ca preoții să ducă o viață curată, să-și dedice viața în primul rând lui Hristos și mai apoi în folosul oamenilor. Pentru că ducând o viață curată, dedicată pentru Hristos, preotul va putea face acea rugăciune, în urma căreia apare vindecarea.

Cu toate că Sfântul Părinte a susținut că în principal cauza bolilor sunt păcatele, el nu a uitat să-i îmbărbăteze și pe cei care nu sufereau din pricina păcatelor având grijă să le dea pilde din rândul sfinților[22], pentru ca să se arate răbdarea sfinților că „ei slujesc lui Dumnezeu nu în vederea răsplătii, și că își arată față de El atât de mare

Hristos Domnul - Lumina Cea Adevărată – IULIE 2013

<http://biserica-soborul maicii domnului crestin ortodox.ro>

Revistă Ortodoxă Editată de Parohia „Soborul Maicii Domnului si Sfântul Nicodim de la Tismana”

STR. VASILE GOLDIS NR..1

recunoștință, încât îl iubesc în mod deplin, chiar după atâtea necazuri și suferință“[23]. Pe acest temei a căutat tot timpul să-i îmbărbăteze și pe acei care căteau din cauză că vindecarea nu mai apărea. Pentru Sfântul Ioan vindecarea nu era un scop în sine, ci vindecarea urmărește mai mult întoarcerea omului către Dumnezeu, astfel își îndemna supușii să devină detașați de boala trupească și să caute vindecarea sufletului: „să nu ne intereseze nici lucrurile care pierd, nici slava care apune, nici trupul care îmbătrânește, nici frumusețea care se ofilește, nici desfătarea care trece. Să ne adunăm toate forțele ca să slujim sufletul. Este greu să vindecăm trupul bolnav, dar să vindecăm sufletul este un lucru ușor. Ajunge să vrem lucrul acesta“[24].

Din farmacia naturii

Rozmarinul, tămăduitor în combaterea proceselor de îmbătrânire

Rozmarinul a fost considerat întotdeauna un elixir al tinereții, care fortifică organismele anemice sau aflate în convalescență. Planta acționează în combaterea proceselor de îmbătrânire, determinând o vitalizare a activității tuturor organelor, un plus de energie și de optimism.

În scopuri terapeutice și condimentare se folosesc frunzele sau vârfurile înflorite, recoltate începând din anul III de cultură, prin tăiere la maximum 5 cm sub ultima ramificație.

În bolile aparatului digestiv, preparatele pe bază de rozmarin se folosesc cu succes în gastrite și infecții gastro-intestinale, calmarea tulburărilor de stomac și de intestine (colite) în cazul indigestiilor provocate de stres.

În afecțiunile cardiovasculare, rozmarinul este un remediu de mult consacrat, acționând favorabil prin stimularea activității inimii slăbite și dureroase, tratarea tensiunii scăzute (hipotensiune arterială), reglarea ritmului cardiac cu eliminarea palpitațiilor și extrasistolelor provocate de stările nevrotice.

Intervine benefic în cardiopatia ischemică dureroasă, în angina pectorală și în prevenirea aterosclerozei coronariene.

Pentru reglarea sistemului nervos, rozmarinul este un neegalat tămăduitor, având efecte benefice în cazuri de insomnie, stări de nervozitate, angoase, vertij, migrene de origine nervoasă, dureri de cap, depresie psihică, anxietate. Intervine în instabilitate emoțională, oboseală prelungită, slăbirea treptată a memoriei, surmenajul fizic și intelectual. La școlari, studenți și adulții cu muncă de birou, rozmarinul îmbunătățește memoria și capacitatea de concentrare.

Bolile osoase, respectiv reumatismul cardioarticular și degenerativ, poliartrozele, durerile articulare și musculare găsesc alinare prin tratamente cu produse din rozmarin. Aceleași efecte se constată și în nevralgii, sciatică, contuzii, luxații articulare.

Datorită proprietăților diuretice, intervine favorabil în litiaza renală, colici nefritice, edeme renale, retenție urinară. Prin stimularea secreției renale are rol de curățire a organismului de toxine.

În tratamentele externe, rozmarinul și-a dovedit eficacitatea în întărirea și regenerarea firului de păr și în activarea microcirculației sanguine la nivelul pielii capului. Combate alopecia, seboreea, iar prin proprietățile cicatrizante, antiseptice și antimicrobiene intervine în vindecarea unor dermatoze, plăgi deschise, răni purulente, râie și înțepături de insecte.

Formele de utilizare

Hristos Domnul - Lumina Cea Adevărată – IULIE 2013

<http://biserica-soborul maicii domnului crestin ortodox.ro>

Revistă Ortodoxă Editată de Parohia „Soborul Maicii Domnului si Sfantul Nicodim de la Tismana”

STR. VASILE GOLDIS NR..1

Decoct din 50 g vârfuri înflorite, care se fierb 5 minute într-un litru de apă; se infuzează acoperit 15-20 minute, se strecoară și se folosește sub formă de comprese contra reumatismului sau se toarnă în cada de baie, adăugând 20 g sare amară pentru tratamente în dureri musculare, edeme ale gambelor și reumatism sau la spălarea capului contra mătreții;

- Infuzie din 20 g vârfuri înflorite la 1 litru apă clocotită; se infuzează 10-15 minute acoperit, se strecoară și se beau una-două căni pe zi, după mese, cu efecte în tratarea afecțiunilor de stomac și intestine, steatoză hepatică, boli respiratorii (gripă, pneumonie), slăbirea memoriei, astenie, surmenaj;

- Infuzie concentrată din 50 g vârfuri înflorite la 1 litru apă clocotită; se infuzează 15 minute și se utilizează extern în gargarisme, spălături, frecții la entorse și băi în reumatisme, artroze, convalescență și la copiii nervoși;

- Macerat din 15 g frunze și flori la 1 litru apă rece din care se beau 1-3 căni pe zi;

- Tinctură din 10-15 g de frunze uscate la un pahar alcool 700 și un pahar apă; se lasă la macerat 10-14 zile, se strecoară, se pune în sticlute bine înfundate și se consumă intern câte o linguriță de 3-4 ori pe zi, înainte de mese, având efecte contra colicilor abdominale, ateroscleroză coronariană, scleroză cerebrală, astenie, oboseală, stări de slăbiciune, întărirea memoriei, debilitate fizică la tineri, pneumonie, hipotensiune, leșin (într-o cură de 3-4 luni). Pentru uz extern, tinctura se diluează de trei ori cu apă fiartă și răcită și se folosește în comprese sau frecții contra paraliziei faciale, hemipareză, reumatism, contuzii, luxații (în amestec cu salvie), gargară pentru dureri de dinți, antiseptic și cicatrizant în tratarea plăgilor, degerăturilor, eczeme, acnee și seboree;

- Siropul de rozmarin se prepară numai din frunze proaspete, cu efecte excelente în ciroze, hepatite cronice, infecții intestinale, afecțiuni bronho-respiratorii, pleurezie, nevralgii, epilepsie, paralizie, surmenaj fizic, tulburări cardiace pe fond nervos, anemie, hipotensiune, cancer;

- Pulbere din frunze și flori uscate și măcinate fin din care se ia sublingual câte 1 gram de patru ori pe zi, timp de minimum două săptămâni, cu efecte de stabilizare a tensiunii arteriale, combaterea hipotensiunii și în cazuri de instabilitate emoțională. Amestecată cu pâine albă prăjită și măcinată, pulberea de rozmarin are bune efecte în albirea dinților și fortificarea gingiilor.

Hristos Domnul - Lumina Cea Adevărată – IULIE 2013

[http://biserica-soborul maicii domnului crestin ortodox.ro](http://biserica-soborul_maicii_domnului_crestin_ortodox.ro)

Revistă Ortodoxă Editată de Parohia „Soborul Maicii Domnului si Sfantul Nicodim de la
Tismana”

STR. VASILE GOLDIS NR..1

Hristos Domnul - Lumina Cea Adevărată – IULIE 2013

<http://biserica-soborul maicii domnului crestin ortodox.ro>

Revistă Ortodoxă Editată de Parohia „Soborul Maicii Domnului si Sfantul Nicodim de la
Tismana”

STR. VASILE GOLDIS NR..1

